

BH2018. 49.

Az ún. látványsportok támogatására nyújtott társaságiadó-kedvezmény (ún. „Tao-támogatás”) közpénznek minősül, hiszen amennyiben a vállalkozások ezt nem ajánlják fel a meghatározott célra, azok közvetlenül a költségvetés adóbevételét képeznék. Mivel közpénz felhasználásáról van szó, az azzal kapcsolatos adatok - ideértve a felhasználás során kötött szerződéseket is - közérdekű adatnak minősülnek [Alaptörvény I. cikk (3) bek., VI. cikk (2) bek., 39. cikk (2) bek., 2011. évi CXII. tv. 1. §, 3. § 5. és 6. pont, 26. § (1) bek., 27. § (2) bek., 28. § (1) bek., 31. § (2) bek.].

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes közhasznú alapítvány alapító okirata értelmében célja a magyar labdarúgótánpótlás-nevelés fejlesztésének támogatása. Az alapító okirat értelmében a közhasznú tevékenységeket a sporttevékenység, nevelés, oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés, egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító és egészségügyi rehabilitációs tevékenység körében folytat. Ezen tevékenységek körében mint közhasznú alapítvány a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. tv. (továbbiakban: Tao tv.) 22/C. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján támogatásban részesül, amelyet a tevékenysége során felhasznál.

[2] A felperes 2015. december 11-én elektronikus úton adatigénylési kérelemmel fordult az alpereshez, amelyben kiadni kérte a Tao-támogatással összefüggő költségelszámolásra vonatkozó valamennyi adatot, annak felhasználása okán megkötött valamennyi szerződést, valamint a Makovecz-stílusú kazán (két fűtött futballpálya és az azt ellátó kazán) valamennyi adatát, szerződést, a megvalósítással kapcsolatos költségtervezést, valamint a megvalósult kifizetés-teljesítés összes adatát. A felperes az adatok kiadását elektronikus úton kérte. Az alperes a kérelemre a törvényes határidőben nem válaszolt, a kért adatokat nem adta ki. A felperes ezt követően fordult keresetével a bírósághoz, amelyhez a kereset 2016. január 26-án érkezett meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében a 2013. január 1. és 2015. november 26. között kapott úgynevezett Tao-támogatással összefüggésben álló költségelszámolásra vonatkozó adatok, és a felhasználás során megkötött szerződések kiadását kérte az alperestől. Azt is kérte, hogy küldje meg részére az alperes az új beruházással (két fűtött futballpálya, és az ezeket ellátó Makovecz-stílusú kazán) kapcsolatos szerződést, költségtervezetet, valamint a szerződés alapján megvalósult teljesítésre vonatkozó adatokat.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint a megkapott támogatás nem minősül közpénznek, illetve az alperes a működése során nem lát el közfeladatot, ezért a felperes által igényelt adatok nem minősülnek sem közérdekű adatnak, sem pedig közérdekből nyilvános adatnak.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki az 1996. évi LXXXI. tv. 22/C. §-a alapján kapott támogatás felhasználására vonatkozó adatokat, ideértve a felhasználás során kötött szerződéseket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy bár az alperesi alapítvány közhasznú jogállást birtokol, de nem minősül közfeladatot ellátó szervnek. Közfeladatok ellátásától elkülönül a civil szervezetek közhasznúsága. Álláspontja szerint a közhasznúságra vonatkozó akaratelhatározás a civil szervezettől származik, de a jogállás a nyilvántartásba vétellel keletkezik, ebből következően a közhasznúság elhatározása és nyilvántartásba vétele nem tesz egy szervezet automatikusan közfeladatot ellátóvá.

[6] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor egyetértett a felperes álláspontjával abban, hogy az úgynevezett Tao-támogatás közpénz jellegű juttatás. A közpénzre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatokat maga az alaptörvény minősíti közérdekű adatnak. Ehhez képest érdemben nincs jelentősége annak a felhasználás szempontjából, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervezet vagy sem. Tao-támogatást olyan módon értékelte, hogy az adózó a támogatási igazolásban szereplő összeg erejéig adókedvezményt vehet igénybe azzal a feltétellel, hogy a támogatást az arra jogosult szervezetnek ténylegesen megfizeti, és ennek tényét az adóhatóság részére bejelenti. Összességében az állam az őt megillető adóbevétel egy részéről lemond egy általa támogatni kívánt cél (látványsportágak fejlesztése) megvalósítása érdekében. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon álláspontját, hogy mindaddig, amíg a költségvetésbe egy meghatározott összeg be nem folyik, az nem minősül közpénznek. Kiemelte, hogy amennyiben az adózó a támogatást nem utalja a megjelölt szervezet részére, akkor nem részesül az adókedvezményben, a társasági adó teljes összegét be kell fizetnie a költségvetésbe. Az elsőfokú bíróság szerint a közpénz jellegét önmagában már az a tény is megteremti, hogy a kérdéses összeg az államot, az állami költségvetést illetné meg.

[7] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a Tao tv. alapján juttatott támogatás közpénz, és az ennek felhasználására vonatkozó adatokat az alperes kiadni köteles. Rámutatott arra, hogy a közérdekű adatok csak a felvett támogatás felhasználására vonatkozhatnak, egy jövőbeli beruházásra nem. Amennyiben az adatkérésben megjelölt 2015. november 26-i időpontig felhasznált támogatás érinti az új beruházásokat, abban a részében az adatok kiadására kötelezett az alperes, azt meghaladóan azonban nem.

[8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét (elutasított kereseti kérelmet) nem érinti, a fellebbezett rendelkezését helybenhagyta azzal a szövegezésbeli pontosítással, hogy az alperes a 2013. január 1. napjától 2015. november 26. napjáig kapott támogatás felhasználására vonatkozó adatokat köteles kiadni a felperesnek.

[9] Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, a bizonyítási eljárást megfelelően lefolytatta, döntését szükséges mértékben megindokolta. Nem sérültek az eljárási szabályok, így nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével részben eltérő indokok mellett és a rendelkező rész pontosításával értett egyet. A jogerős ítélet szerint a perben az nem volt vitatott, hogy a kért adatok az alperes rendelkezésére állnak, de vitatta az adatok közérdekű vagy közérdekből nyilvános jellegét, továbbá azt, hogy közfeladatot látna el.

[10] A másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezésével annyiban, hogy az általa megkapott úgynevezett Tao-támogatás nem tekinthető közpénznek. Álláspontja szerint annak feltételezése, hogy amennyiben az adózó nem a támogatás nyújtását, hanem az adóztatást választja,

akkor az érintett vagyontömeg az állami költségvetés részét képezte volna, nem alapozza meg a támogatás közpénz jellegét. A másodfokú bíróság meglévő pénzeszközöket tekint ebbe a körbe tartozónak, és annak tulajdonított jelentőséget, hogy az a pénz a jogszabályi lehetőség folytán nem került az állam rendelkezése alá, annak felhasználásáról az adózó dönthetett.

[11] A másodfokú bíróság ugyanakkor az adatok kiadására kötelezéssel érdemben egyetértett, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az alperes egyéb közfeladatot ellátó szervezetnek (szervnek) minősül.

[12] Ebben a körben a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül indult ki a közfeladat fogalmának megállapításánál az államháztartási törvényből, mert a bírói gyakorlat következetes abban, hogy a 2011. évi CXII. tv. (Infotv.) alkalmazása során a közfeladat fogalma, tartalma szélesebb annál, mint amit a jogszabályok szigorúan vett állami vagy önkormányzati feladatként meghatároznak. Az „egyéb közfeladatot ellátó szerv” esetében a jogerős ítélet annak tulajdonított jelentőséget, hogy az adott feladat, amit az érintett szerv ellát, közcélúnak tekinthető-e. A vizsgálatának körébe vonta azt, hogy végez-e az alperes a köz érdekében közcélú tevékenységet.

[13] A jogerős ítélet ennek értelmezéséhez igénybe vette a civil szervezetekről szóló 2011. évi CLXXV. tv. értelmező rendelkezéseit, a 2. § 20. pontja definiálja a közhasznú tevékenység fogalmát oly módon, hogy minden olyan tevékenység ilyennek minősül, amely a létesítő okiratban megjelölt közfeladat teljesítését közvetlenül vagy közvetve szolgálja, ezzel hozzájárulva a társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez. Idézte az Alapítvány alapító okiratának 5. pontját, utalt a sporttevékenységre, amely kapcsán az alperes elősegíti az egészséges életmód és szabadidősport gyakorlása feltételeinek megteremtését, részt vesz a versenysport, az utánpótlás- nevelés, az iskolai, a diák, a főiskolai, az egyetemi, a szabadidő és fogyatékosok sportja, valamint a helyi önkormányzatok által ellátott sportfeladatok finanszírozásában, támogatja az esélyegyenlőség jegyében a gyermek- és ifjúsági sportot, a nők és a családok sportját, valamint a hátrányos helyzetű csoportok sportolását. Ezek a tevékenységek ugyanilyen módon kerültek felsorolásra a sportról szóló 2004. évi I. tv. 49. § c), d) és e) pontjában. Ugyanezen törvény VII. fejezete tartalmazza az állam és a helyi önkormányzatok sporttal kapcsolatos feladatait. Ebből azt a következtetést vonta le a jogerős ítélet, hogy az állam sporttal kapcsolatos feladataira figyelemmel sporttal kapcsolatos közfeladatnak minősülnek a felsorolt tevékenységek. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes alapító okiratában rögzített és vállalt tevékenységével állami közfeladatok végzésében közvetlenül részt vesz, közhasznú feladatai tekintetében a köz érdekében eljáró egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül, és ezért az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján a tevékenységével kapcsolatos közérdekű adat kiadására köteles.

[14] A jogerős ítélet álláspontja szerint a nevelés, az oktatás, a képességfejlesztés és ismeretterjesztés, valamint az egészségmegőrzés, a betegségmegelőzés, a gyógyítás és a rehabilitáció terén is végez állami közfeladattal kapcsolatos tevékenységet az alperes saját alapító okirata szerint, amivel ugyancsak hozzájárul a társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez. Összességében az alperes a közhasznú tevékenységein keresztül kapcsolódik az állami közfeladathoz, válik közfeladatot ellátó, így közérdekű adatokat kiadni köteles szervezetté. Utalt a jogerős ítélet arra is, hogy az alapító okirat 12. pontja értelmében az Alapítvány működésével kapcsolatban keletkezett iratokba bárki betekinhet, illetve a Kuratórium elnöke köteles azokról bárkinek felvilágosítást adni. Utalt arra is, hogy a civil szervezetekről szóló törvény egyes szakaszai is alátámasztják a felhasznált támogatások átláthatóságának követelményét.

[15] Külön kitért a jogerős ítélet arra, hogy nem mentesíti az alperest az adózás rendjéről szóló

törvény 57. §-a sem az adatközlés alól, mert azok a szabályok az adótitok fogalmát az adózó oldaláról fogalmazzák meg, és az adózót védik. A jelen esetben azonban a felperes nem az azt nyújtókkal kapcsolatos, velük összefüggésbe hozható adatokat kért, hanem az Alapítványnak adott juttatás felhasználásának módját tudakolta az alperestől. A felhasználásra vonatkozó adatok a jogerős ítélet szerint nem esnek az adótitok fogalma alá. Nem fogadta el az alperes arra vonatkozó érvelését, hogy ezen az alapon a családiadó-kedvezményről vagy a civil szervezeteknek felajánlott 1% forrásairól, illetve felhasználásáról is számot kellene adni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a kereset elutasítását, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérelmének alapjaként rögzítette, hogy jogi álláspontja szerint egyrészt az úgynevezett Tao-támogatás nem minősül közpénznek, illetve az alperes nem lát el közfeladatot.

[17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem találta alaposnak, ezért a jogerős ítéletet - részben eltérő indokok mellett - hatályában fenntartotta.

[19] Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerint mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Az I. cikk (3) bekezdése értelmében az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. 39. cikk (2) bekezdése értelmében a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok. Az Infotv. 1. §-a szerint e törvény célja az adatok kezelésére vonatkozó alapvető szabályok meghatározása annak érdekében, hogy a természetes személyek magánszféráját az adatkezelők tiszteletben tartsák, valamint a közügyek átláthatósága a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog érvényesítésével megvalósuljon. A 3. § 5. pontja szerint közérdekű az adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó, vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat. A 6. pont értelmében közérdekből nyilvános adat a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, aminek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli. A 26. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot

ellátó szervnek vagy személynek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - az e törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse. 28. § (1) bekezdése szerint a közérdekű adat megismerése iránt szóban, írásban, vagy elektronikus úton bárki igényt nyújthat be. A közérdekből nyilvános adatok megismerésére a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A 31. § (1) bekezdése szerint az igénylő a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása, vagy a teljesítésre nyitva álló, vagy az adatkezelő által meghosszabbított határidő eredménytelen eltelte esetén, valamint az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségterítés összegének felülvizsgálata érdekében bírósághoz fordulhat. A (2) bekezdés szerint a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait, illetve az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségterítés összegének megalapozottságát az adatkezelőnek kell biztosítania.

[20] A Kúria nem értett egyet a jogerős ítéletnek a kért adatok kapcsán kifejtett azon álláspontjával, hogy az úgynevezett Tao-támogatás nem minősül közpénznek. A Kúria korábbi, a Tao-pénzek jogi megítélése szempontjából irányadó ítéletében (Pfv.IV.21.135/2017/10.) érdemben kifejtette, hogy az úgynevezett Tao-támogatás egyértelműen közpénznek minősül az úgynevezett Tao-támogatást élvező gazdálkodó szervezetek, vállalkozások a konkrét esetben társasági adójuk egy meghatározott részét jogszabályi felhatalmazás alapján nem a költségvetésbe fizetik be. Ezáltal az állam adóbevételeiről, ténylegesen költségvetési bevételeiről mond le, és azt közvetett módon általa meghatározott célok finanszírozására irányítja át állami, illetve sportág-szakszövetségi ellenőrzés mellett. A társasági adó ezen része, amennyiben a vállalkozások azt nem ajánlják fel meghatározott célra, közvetlenül a költségvetés adóbevételeit képeznék. Az alperes által nem vitatottan kezelt adatok tehát közpénzre vonatkoznak, még akkor is, ha ezek az összegek ténylegesen nem kerülnek be a költségvetésbe, hanem meghatározott irányba „eltérítik” őket. A közpénz jelleg meghatározása nem közvetlenül az összegnek a költségvetésből való származására vezethető vissza csupán. Az Alkotmánybíróság 8/2016. (IV. 6.) AB számú határozatában például kifejtette, hogy a Magyar Nemzeti Bank többségi vagy kizárólagos tulajdonában álló gazdasági társaságok és az MNB által létrehozott alapítványok közpénzzel gazdálkodnak, így gazdálkodásukra vonatkozó adatok közpénzekre vonatkozó adatok, amelyek nyilvánosságát közvetlenül az Alaptörvény biztosítja. A Kúria szerint a jelen esetben ugyanez állapítható meg, vagyis az alperes a Tao-támogatások kapcsán közvetetten is, de közpénzekkel a nemzeti vagyonnal gazdálkodik, így az erre vonatkozó adatok közérdekű adatnak minősülnek közvetlenül az Alaptörvény rendelkezései alapján.

[21] A Kúria szerint megalapozottan mutatott rá a felperes a felülvizsgálati eljárásban az Európai Unió bizottsága C(2011) 7287 számú határozatában foglaltakra is. A határozat indoklásának számos pontja rögzíti a magyar állam álláspontjaként azt az úgynevezett Tao-támogatás esetében az adókedvezmény támogatási program részét, mégpedig állami támogatási program részét képezi Magyarország álláspontját a dokumentum 4.3.1. alatti 20. bekezdése úgy foglalja össze, hogy „a jelenlegi program közvetlen kapcsolatot teremt a vállalkozások és a helyi sportegyesületek között, és így közép- és hosszú távon elősegítheti a piaci alapú együttműködések számának növekedését. Magyarország reményei szerint a vállalkozásoknak hosszú távon nem lesz szükségük a költségvetésből nyújtott e külön ösztönzőre, hanem saját kereskedelmi megállapodásokat kötnek majd a sportegyesületekkel.” A Magyar Kormány tehát az Európai Unió felé azt az álláspontot képviselte, hogy az ilyen módon nyújtott adókedvezmény költségvetésből nyújtott ösztönzőnek minősül. A Kúria szerint egy-egy jogintézménynek a megítélése nem függhet attól, hogy arról az Európai Unió bizottsága felé vagy a magyar bíróság felé tesznek nyilatkozatot.

[22] Miután a Kúria álláspontjából következően közpénzről és annak felhasználásáról van szó,

ez már önmagában megalapozza azt, hogy közérdekű adatról van szó, így annak kiadására az alperes köteles, fokozott nyilvánosságot pedig saját alapító okiratának 12. pontja is tartalmazza.

[23] Ezen állásfoglaláshoz képest másodlagos jelentőséggel bír az, hogy végez-e az alperes közfeladatot vagy sem. Az Európai Unió felé Magyarország vállalta, hogy a lakosság széles köre minden támogatott sporttelepet, sportlétesítményt használhat. Valamennyi kedvezményezettnek részletesen ki kell fejtenie, hogy a lakosságnak hogyan származik haszna a program keretében nyújtott támogatásból. Minden támogatott sporttelepnek, létesítménynek meg kell felelnie a hivatásos sportegyesületek tevékenységén kívül más céloknak is, vagyis multifunkcionális létesítményeknek kell lenniük. A támogatott létesítményeknek az elsődleges sportcél veszélyeztetése nélkül alkalmasnak kell lenniük például tömegsportprogramok megrendezésére, testnevelésre, és a sportról szóló törvényben meghatározott ifjúsági sportra, valamint egyéb nem a sporttal kapcsolatos tevékenységekre, például kulturális vagy idegenforgalmi programok megszervezésére is. Ez az Európai Bizottság határozatának 4.9.43., 44. és 45. bekezdésében került kifejtésre. Magyarország tehát vállalta a programmal kapcsolatban azt, hogy a létesítményeket közcélokra is hasznosítani fogják, márpedig az ilyen hasznosítás egyben közfeladat ellátását is jelenti (testnevelés, egészségvédelem, ifjúsági sport, kulturális élet szervezése). A Kúria szerint ezek a feladatok, illetve vállalások egyértelműen azt jelentik, hogy az alperesnek is részben közfeladatokat is el kell látnia a támogatásból felépülő beruházások keretein belül. A Kúria szerint tehát az alperes azért is köteles kiadni a kért adatokat, mert ebben a jelzett körben a tágabb értelemben vett közfeladatot is ellátó egyéb szervezetnek minősül.

[24] Fontosnak tartja a Kúria annak rögzítését is, hogy a következőes bírói gyakorlat szerint a bíróság nem kutathatja az adatkérés okát, az adatok kiadhatósága szempontjából az közömbös, miként az is, hogy a felperes azt mire és miként kívánja felhasználni, és arra a kért adatok objektíve alkalmasak vagy sem. Arra is figyelemmel a felperes konkrét adatigénye semmiképpen sem tekinthető visszaélésszerű joggyakorlásnak, szükségtelen és indokolatlan adatigénylésnek.

[25] A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy az esetleges adótitokra való hivatkozás az adott időszak vonatkozásában semmiképpen sem foghat helyt, erre nézve a már említett korábbi ítéletben a Kúria megállapította, hogy az Alaptörvényben rögzített szükségesség/arányossági teszt alkalmazásával egyébként is a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződik a nagyobb közérdek az esetleges adótitokhoz képest, amelyet az Infotv. nem jelöl meg közérdekű adatszolgáltatás korlátjaként. Adózás rendjéről szóló törvény módosítása egyébként pedig 2016. október 24-én lépett hatályba, visszaható jogalkotás tilalmának alkotmányos alapelveire figyelemmel a jelen esetben nem alkalmazható.

[26] A Kúria nem találta megalapozottnak a felperes azon kérelmét, hogy a jogerős ítélet szövege pontosításra szorulna. A jogerős ítélet ugyanis az elsőfokú ítéletnek a szerződések kiadására utaló mondatát (fordulatát) is helybenhagyta, a pontosítás kizárólag az időbeliséget konkretizálta. A Kúria pedig ezt a jogerős ítéletet tartotta fenn hatályában, vagyis az alperes adatközlési kötelezettsége minden további kiegészítés, pontosítás nélkül kiterjed a felhasználás kapcsán kötött szerződésekre is.

[27] Mindezekre figyelemmel a Kúria az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az alperes által a felülvizsgálati eljárásban csatolt adatok a perbeli esetben önkéntes teljesítésként nem vehetők figyelembe, különös tekintettel arra, hogy azok nem a megkapott támogatások konkrét egyedi felhasználására vonatkozó adatok voltak, márpedig a felperesi kérelem lényege ilyen adatok kiadására irányult. (Kúria Pfv. IV. 21.175/2017.)